

NOC BETLEEMSKA,

Już pogasły łuny krwawe
Echo strzałów zcichło —
Wymodlony pokój Boży
Zapanuje rychło.

Nowe życie z gruzów wstanie,
Nowy duch ze zgliszczy —
Inna zorza promienista
Od Wschodu nam błyszczy.

Zeszła zorza nad Betleem,
Nad lichą stajenką,
Gdzie zamieszkał mały Jezus
Z Najświętszą Panienką.

Gdzie staruszek pochylony
Wiekiem swym i troską,
Święty Józef się zadumał
Nad Dzieciną Boską.

Cóż to za gwar przed stajenką,
Skąd ten tłum się bierze?
Przebóg! to są nasi ludzie,
To polscy żołnierze!

Przyszli tu w ordynku sprawnym
Pod wodzą starszyny
Podziękować Jezusowi
Za wolność Ojczyzny.

Bo Ojczyzna zmartwychwstała
Przy Boskiej pomocy —
Przyszli oddać Mu w opiekę
Naród nasz sierocy!

I klękają przed Jezusem
Szłąc dziękczynne modły,
Że już zginął krwawy prusak
I austryak podły.

Że wygnany z polskiej ziemi
Niemieć, zbir najemny,
Potępiony Wilhelm zbójca
I Karol nikczemny.

Wtem z oddali się ozwała
Jakaś pieśń ponura:
„Deutschland! Deutschland über alles!”
Potem okrzyk: „Hurra!”

Święty Józef aż się wzdrygnął,
Poznał pieśń z jej wątku —
„Niemcy idą! Jeszcze krzywdę
Uczynią Dzieciatku.

Nie chcę tutaj Niemców widzieć,
Niechaj idą dalej!
Precz z zbójami, którzy dzieci
Polskie mordowali!

Hej! Polacy! Hej żołnierze!
Precz z tą krwawą zgrają!
Precz z niemcami, co kościoły
Polskie znieważają!

Precz! Precz z tymi, co z cmentarzów
Wyrzucali kości!
Niemiec nie ma prawa nawet
Do Boskiej litości!”

K. Kr.

Włoska Inwazyja na południu.

Plan opanowania zupełnie wybrzeży morza Adryatyckiego i odcięcia Austrii od żeglugi morskiej, który przyświecał Włochom od początku kampanii wojennej, zaczyna się obecnie urzeczywistniać. Koalicja pod naciskiem konieczności wojennej i zręcznej polityki włoskiej, zgodziła się na to, że wojska włoskie wyznaczone zostały do obsadzenia portów Dalmacji, Poli i Tryestu. Polecenie to Włosi wykonali bardzo skwapliwie i nie tylko okupowali te części obecnego państwa południowo-słowiańskiego, które w myśl układu z koalicją mieli obsadzić, ale n dto starają się rozprzestrzenić sferę swych wpływów jak najdale, w głąb dawnej Austrii i otwarcie głoszą, iż w każdym razie porty austriackie po zostaną na stałe w ich rękach.

Flota, która przez b. cesarza Karola oddana została pol. słowianom, została postawiona wobec alternatywy, że albo podda się w zupełności rozkazom włoskim, albo zostanie przemocą zabrana. Ostry protest pol. słowian u koalicji miał ten skutek, że wprawdzie obsadzono okręty oficerami włoskimi, ale obok flagi włoskiej wywieszono także flagę amerykańską. Jedynie statek dowódcy nosi jeszcze flagę państwa pol. słowiańskiego.

W Tryeście władzę całą zagarnęli Włosi, których wojsko obsadziło port i miasto, król włoski, Wiktor Emanuel odbył tryumfalny wjazd do miasta, witany uroczystie przez przedstawicieli włoskiej ludności, która proklamowała przyłączenie Tryestu do Włoch. — Obecnie zaś, jak donoszą dzienniki, zaczynają Włosi podobną robotę w Dalmacji.

Przypomnieć trzeba, że już w czasie afery albańskiej Włosi domagali się dla siebie całego wybrzeża albańskiego, a w każdym razie znaczniejszego punktu oparcia po drugiej stronie Adryatyku. Austrija broń się wtedy przeciw temu całą siłą.

Obecnie zwycięskie Włochy starają się pozbawić nową Austrię dostępu do morza, a tem samem zawładnąć niepodzielnie morzem Śródziemnem. Tworzą fakty dokonane, aby w ich obliczu uzyskać rozstrzygnięcie przychylnie konferencji pokojowej.

Włoska inwazyja na południu: Król włoski Wiktor Emanuel w otoczeniu oficerów marynarki włoskiej.